

Organ I instancji, mając wiedzę o przebywaniu kierowanego na badania lekarskie w zakładzie psychiatrycznym powinien dokonać ustaleń, czy możliwe jest określenie dalszego czasu jego pobytu na internacji i rozważyć wstrzymanie się z podjęciem rozstrzygnięcia do czasu gdy strona będzie mogła poddać się badaniu.

*wyroki WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 15 października 2015 roku, sygn. II SA/Go 523/15,
nieprawomocny*

W stanie faktycznym leżącym u podstaw przywołanej sprawy organ I instancji na wniosek Prokuratora skierował na badania lekarskie osobę, u której biegli stwierdzili chorobę afektywną dwubiegunową – doręczając jej decyzję na adres... szpitala psychiatrycznego, w którym była przymusowo umieszczona. Zgodnie z przepisami prawa materialnego wyznaczył przy tym trzymiesięczny termin na doręczenie uzyskanego orzeczenia lekarskiego – licząc od chwili doręczenia decyzji. Decyzja taka została utrzymana przez organ II instancji.

Przy rozpatrywaniu sprawy – w której główne zarzuty miały inny charakter – sąd wskazał, że nie może umykać z pola widzenia, iż obowiązkiem organów w toku postępowania jest przestrzeganie zasad ogólnych wynikających z art. 7 i 8 Kpa, czyli działanie w słusznym interesie strony i w sposób pogłębiający zaufanie uczestników postępowania do organów władzy publicznej. Bez wątpienia w interesie adresata decyzji pozostawało zakończenie postępowania administracyjnego w takim terminie w by miał rzeczywistą możliwość poddania się badaniu lekarskiemu, na które został skierowany. W opisanej sprawie takiej możliwości strona postępowania została pozbawiona. Przebywanie na internacji w odpowiednim ośrodku psychiatrycznym, orzeczonej przez sąd karny w istocie zbliżone pozostaje do odbywania kary pozbawienia wolności, a więc sytuacji gdy strona postępowania nie ma faktycznej możliwości zrealizowania, nałożonego na nią decyzją administracyjną, obowiązku i to w wynikającym z przepisów prawa terminie, którego upływ skutkuje dla niej negatywnymi konsekwencjami. W tym też aspekcie można mówić o niemożności wykonania decyzji przez uczestnika postępowania. Na tym tle WSA sformułował przytoczoną na wstępie tezę, że organ I instancji, mając wiedzę o przebywaniu kierowanego na badania lekarskie w zakładzie psychiatrycznym powinien dokonać ustaleń, czy możliwe jest określenie dalszego czasu jego pobytu na internacji i rozważyć wstrzymanie się z podjęciem rozstrzygnięcia do czasu gdy strona będzie mogła poddać się badaniu.